

1. Můj život je hned plný nesnází,
na jaře když duben přichází,
já vracím se do poválečných let,
kdy vycházel náš starý dobrý Vpřed,
já žlutý kvítek za klopou si dám
a píseň Vontů tiše zabroukám,
do Stínadel se šerem vypravím,
snad potkám cestou Losnu, co já vím.
2. Dunivá Kateřina burácí
a široko má dávno po práci,
jen já se vracím Myší pastí sám,
nevím, co s ježkem v kleci dělat mám.
Bohouš, Dlouhé Bidlo, Štětináč,
pan Fišer pustil z okna květináč,
Jan Tleskač, Jiří Rybář a tak dál,
pan Foglar tohle nikdy nenapsal.
3. To Rychlé šípy sami byli v nás
a žlutý kvítek symbolem byl krás,
co nemůže nám nikdy nikdo vzít,
kdo kopal studnu, aby druhej moh pít.
Snad jednou až se jaro navrátí,
můj život píseň Vontů obrátí,
já svobodný a čistý půjdu dál
a směšný bude ten, kdo se mi smál.
4. Tak Mirek Dušín s Červenáčkem jdou
a Jindra Hojer s Jarkou Metelkou,
za nima Rychlonožka s Bublinou,
naší krásnou chlapeckou krajinou.
Duj, duj, duj, fujaro vítězná.